

[Ole Olsen]

ikke har haft tid nok til at tale om det i den forløbne tid, men det vil selvfølgelig være mere spændende, når vi får regeringens udspil. Det vil nok være mere realistisk at forhandle på det grundlag end på grundlag af CDs udspil.

Der synes her i folketinget at være stort flertal for to ting i hvert tilfælde: afskaffelse af fradragsreglerne for privat gæld og indførelse af en eller anden form for kapitalvindingsafgift. Statsministeren kan begynde at tælle mandater sammen og vil finde, at for begge de to forslag skulle der kunne skabes et flertal, blot man finder frem til de rigtige formuleringer. Ganske vist vil jeg sige på SFs vegne, at vi ønsker naturligvis, at denne regering går af jo før jo hellere, men hvis den ikke agter det, kunne den gå i gang med at forsøge at forhandle sig til rette med et flertal for at få disse to ting gennemført.

I de beretninger, vi lige har fået fra det økonomiske sekretariat, bliver der gjort opmærksom på, at der er indbygget en lang række mekanismer i den danske økonomi, som bevirker, at inflationen fortsætter. Det er da helt rigtigt. Men der findes også en lang række mekanismer, man kunne anvende for at få sat denne inflationstakt ned og formindske betalingsbalanceunderskuddet. De to ting, jeg lige har nævnt her, afskaffelse af fradragsreglerne for privat gæld og kapitalvindingsafgifter, vil i udpræget grad uden at genere lønmodtagerne bevirke, at de to problemer, vi snakker om, blev betydelig mindre.

Det er sådan, at man nærmest må sige, at regeringen ingenting foretager sig. Er det virkelig sådan, at regeringen stillet over for de trusler, der er kommet frem om en kraftig forværring i betalingsbalanceunderskuddet, ikke agter at foretage sig noget? Vil man f. eks. ikke forsøge at løse problemerne ved de metoder, som jeg har nævnt her? Der findes jo alligevel kun et begrænset antal muligheder for at gøre noget effektivt ved inflationen og betalingsbalancen og samtidig undlade at skabe en fornyet stor arbejdsløshed. Det kan for det første ske over indkomstskatterne. Man kan, hvis man laver modgående foranstaltninger, skærpe indkomstskatterne. Man kan skærpe afgifterne, og så kan man endelig f. eks. skærpe grundskatterne. Det var så gribende at høre, at man lagde vægten på grundskatterne over for lønmodtagerne. Jeg

synes nu nok, at statsministeren skulle tænke over, om det ikke er sådan, at selvfølgelig er der ingen af os, der ønsker at komme med en forhøjelse af boligudgifterne, men hvad er værst for lønmodtagerne? Er det en forhøjelse af grundskatten rundt omkring, eller er det en forhøjelse af indkomstskatten og afgifterne? Jeg tror, en forhøjelse af grundskatterne giver betydelig mindre arbejdsløshed og i langt ringere grad rammer lønmodtagerne end de to andre metoder.

Jeg skal nævne én ting til. Vi giver milliarder af kroner i tilskud til erhvervslivet. Det er tilsyneladende urørligt. Vi har tilskud, men det eneste, vi virkelig har, er en forøgelse af avancerne, af profitterne. De store overskud skaber tilsyneladende ikke forøgede investeringer, og kommer der forøgede investeringer, er vi ikke spor sikre på, at disse investeringer giver sig udslag i en stigende beskæftigelse.

Efter vores opfattelse kunne der føres en politik, der ikke lagde byrderne på de svageste i samfundet, i hvert tilfælde slet ikke gjorde det på den måde, som den nuværende regering lader til at ville gøre det på.

Man kunne begynde med at afskaffe erhvervstilskuddene og kun beholde almindelige afskrivninger for slid og forældelse. Problemet er i stort omfang ikke så meget at skaffe nogle avancer til erhvervslivet som at fremskaffe en risikovillig kapital til eksport-erhverv og importkonkurrerende virksomheder. Vi ved efterhånden af sørgelig erfaring, at de penge, der faktisk spares op rundt omkring, går til anbringelse i f. eks. pantebreve, statsobligationer osv., mens de ikke rigtig kan finde frem til de virksomheder, som gerne skulle være med til at afskaffe betalingsbalanceunderskuddet, hvis de kunne ekspandere tilstrækkelig meget.

Jeg vil også spørge både socialdemokratiet og venstre, om de virkelig finder, det er rimeligt at begrænse de kommunale grundskatter. Det burde for venstres vedkommende i nogen grad stride imod det nære samfund. Vi er i SF ikke bange for at lade de enkelte kommuner administrere, hvor høj en grundskat de vil udskrive. Jeg tror, at kommunerne vil opfatte det akkurat, som jeg gør, og sige: vi har bestemt ikke lyst til at udskrive unødvendige skatter på fast ejendom.

Min anbefaling skal derfor være, at man ikke retter sig efter CD, men tværtimod siger